

Statut związku wyznaniowego „WSPÓLNOTA CHRZEŚCIJAN – RUCH ODNOWY RELIGIJNEJ”

Preambuła

Wspólnota Chrześcijan – Ruch Odnowy Religijnej jest chrześcijańskim związkiem wyznaniowym, stanowiącym część ogólnoswiatowej wspólnoty religijnej, która została założona w roku 1922 w Dornach w Szwajcarii przez grupę młodych teologów pod kierownictwem protestanckiego pastora Friedricha Rittelmeyera oraz przy wsparciu Rudolfa Steinera.

Celem Wspólnoty jest wspieranie ludzi poszukujących Chrystusa w ich życiu osobistym i wspólnotowym oraz pogłębianie ich relacji z Bogiem.

Wspólnota uznaje czyn Chrystusa za centralne wydarzenie w dziejach świata i człowieka oraz opiera swoje życie religijne na Ewangelii, przez którą Chrystus przemawia do człowieka.

Podstawą działalności Wspólnoty są obrzędy sakramentalne sprawowane według jednolitego na całym świecie rytu. Centralnym motywem sakramentów jest zbawcze działanie Chrystusa wobec człowieka i świata.

Człowiek jest w nauczaniu Wspólnoty rozumiany jako istota troista, posiadająca ciało, duszę i ducha. Jego dusza i duch pochodzą z wyższych obszarów bytu. Praktykowanie życia religijnego umożliwia człowiekowi świadome przeżywanie siebie jako ciała i duszy przenikniętej duchem. Człowiek uświadamia sobie wówczas swoje duchowe pochodzenie oraz to, że zdolności i ich brak, zadania i przeszkody, które ujawniają się w życiu ziemskim, przynosi ze sobą jako własny los.

Wspólnota nie posiada zamkniętego systemu doktrynalnego, pozostawiając przestrzeń dla wolnego i indywidualnego pogłębiania wiary.

W życiu społecznym Wspólnota kieruje się zasadą wolności w sferze duchowej, równości w sferze prawnej oraz braterstwa w sferze gospodarczej.

Wspólnota działa w duchu wolności sumienia, dobrowolności uczestnictwa oraz indywidualnej odpowiedzialności przed Bogiem, ludźmi i sobą samym.

ROZDZIAŁ I — PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1 — Nazwa

Nazwa związku wyznaniowego brzmi: „Wspólnota Chrześcijan – Ruch Odnowy Religijnej”. Związek ten w dalszej części statutu zwany jest „Wspólnotą Chrześcijan”.

Art. 2 — Teren działania

Terenem działania związku wyznaniowego jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3 — Siedziba

Siedzibą związku wyznaniowego jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 4 — Przynależność do ogólnościwiatowej Wspólnoty Chrześcijan

1. Wspólnota Chrześcijan stanowi część ogólnościwiatowej wspólnoty religijnej „Die Christengemeinschaft – Bewegung für religiöse Erneuerung”, istniejącej od 1922 roku, i pozostaje z nią w jedności duchowej i liturgicznej.
2. Jedność ta obejmuje w szczególności:
 - a) doktrynę religijną i nauczanie,
 - b) formy kultu i liturgii,
 - c) udzielanie sakramentów,
 - d) przygotowanie, formację duchową, święcenia kapłańskie oraz kierowanie duchownych do posługi w poszczególnych krajach.
3. W zakresie, o którym mowa w ust. 2, właściwe organy ogólnościwiatowej Wspólnoty Chrześcijan podejmują decyzje o charakterze wyłącznie duchowym i liturgicznym. Decyzje te nie dotyczą spraw majątkowych, finansowych ani cywilnoprawnych Wspólnoty Chrześcijan jako osoby prawnej prawa polskiego.
4. Skierowanie duchownego do pełnienia posługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następuje zgodnie z zasadami ogólnościwiatowej Wspólnoty Chrześcijan i wywołuje skutki w strukturze Wspólnoty Chrześcijan zgodnie z niniejszym statutem oraz przepisami prawa Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Wspólnota Chrześcijan zachowuje pełną samodzielność prawną, organizacyjną i majątkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. W szczególności Wspólnota Chrześcijan jest samodzielna w zakresie:
 - a) nabywania, posiadania i zarządzania majątkiem,
 - b) prowadzenia gospodarki finansowej,
 - c) reprezentacji wobec osób trzecich i organów państwowych,
 - d) podejmowania czynności cywilnoprawnych,
 - e) kształtowania swojej struktury organizacyjnej.

7. Żaden zagraniczny podmiot nie sprawuje nad Wspólnotą Chrześcijan nadzoru administracyjnego ani majątkowego.

8. Decyzje organów ogólnowsiatowej Wspólnoty Chrześcijan nie wywołują bezpośrednich skutków w sferze prawa polskiego i są realizowane w ramach porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej oraz postanowień niniejszego statutu.

9. W przypadku kolizji między decyzjami organów ogólnowsiatowej Wspólnoty Chrześcijan a przepisami prawa polskiego lub postanowieniami niniejszego statutu, pierwszeństwo mają przepisy prawa polskiego i postanowienia niniejszego statutu.

Art. 5 — Osobowość prawna i jednostki organizacyjne

1. Związek wyznaniowy „Wspólnota Chrześcijan – Ruch Odnowy Religijnej” uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisu do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw wyznań religijnych.

2. Wspólnota Chrześcijan może tworzyć gminy wyznaniowe jako swoje wewnętrzne jednostki organizacyjne.

3. Gminy wyznaniowe nie posiadają osobowości prawnej i działają w imieniu oraz na rzecz związku wyznaniowego.

4. Za zobowiązania gmin wyznaniowych odpowiada Wspólnota Chrześcijan jako osoba prawna.

ROZDZIAŁ II — CELE DZIAŁALNOŚCI I ZASADY REALIZACJI

Art. 6 — Podstawy życia religijnego

1. Podstawą działalności Wspólnoty Chrześcijan są obrzędy sakramentalne sprawowane zgodnie z jednolitym rytuałem obowiązującym w całej Wspólnocie Chrześcijan na świecie.

2. Centralnym motywem sakramentów jest zbawcze działanie Chrystusa skierowane do człowieka i świata. Poprzez ich sprawowanie człowiek jest prowadzony do doświadczenia obecności Chrystusa oraz do pogłębiania swojej relacji z Bogiem.

3. Wspólnota Chrześcijan wspiera rozwój życia duchowego człowieka poprzez pielęgnowanie jego związku ze światem duchowym oraz pogłębianie indywidualnej i wspólnotowej relacji z Chrystusem. Sakramenty służą odnowie człowieka i działają na rzecz dobra ludzi oraz świata.

4. Nauczanie religijne Wspólnoty Chrześcijan nie przyjmuje formy zamkniętego systemu dogmatycznego, lecz pozostawia przestrzeń dla wolnego i indywidualnego pogłębiania wiary w Chrystusa.

5. Centrum życia religijnego Wspólnoty stanowi Obrzęd Uświęcania Człowieka jako główne nabożeństwo wspólnotowe.

6. Wspólnota Chrześcijan uznaje następujące sakramenty:

- a) Chrzest,
- b) Konfirmacja,
- c) Obrzęd Uświęcania Człowieka,
- d) Rozmowa Sakramentalna,
- e) Świecenia Kapłańskie,
- f) Małżeństwo,
- g) Ostatnie Namaszczenie.

7. Wspólnota sprawuje również inne obrzędy i błogosławieństwa religijne związane z różnymi etapami życia człowieka oraz z życiem wspólnotowym.

8. Wspólnota Chrześcijan odwołuje się do duchowego dziedzictwa chrześcijańskiego i czerpie inspirację z antropozofii jako jednej z dróg pogłębiania rozumienia treści chrześcijańskich. Korzystanie z tej inspiracji pozostaje dobrowolne i nie stanowi warunku przynależności do Wspólnoty ani pełnienia w niej posługi duchowej.

9. Sakrament święceń kapłańskich może być udzielany kobietom i mężczyznom na równych zasadach.

10. Wspólnota działa w duchu wolności sumienia oraz dobrowolności uczestnictwa w praktykach religijnych.

11. Wspólnota prowadzi działalność religijną, duszpasterską, edukacyjną i charytatywną.

12. Wspólnota podejmuje działania na rzecz ograniczania negatywnych zjawisk społecznych, w szczególności wykluczenia, ubóstwa i demoralizacji, w duchu swojej nauki religijnej.

13. W swojej nauce społecznej Wspólnota odwołuje się do koncepcji troistości życia społecznego na zasadzie wolności w obszarze duchowym, równości w obszarze prawnym i braterstwa w obszarze gospodarczym.

Art. 7 — Formy realizacji celów

Dla realizacji swoich celów Wspólnota Chrześcijan w szczególności:

- a) sprawuje kult religijny, organizuje nabożeństwa, obrzędy religijne oraz modlitwy i udziela sakramentów zgodnie ze swoją nauką i tradycją liturgiczną;
- b) prowadzi działalność duszpasterską oraz nauczanie religijne indywidualne i zbiorowe;
- c) organizuje spotkania, wykłady, konferencje, koncerty oraz inne wydarzenia o charakterze religijnym, kulturalnym i edukacyjnym;
- d) współpracuje z innymi kościołami i związkami wyznaniowymi w kraju i za granicą;
- e) podejmuje działania na rzecz dobra wspólnego oraz współdziała z organami państwa i samorządu terytorialnego w zakresie zgodnym z przepisami prawa;

- f) prowadzi działalność charytatywną, opiekuńczą i społeczną;
- g) może prowadzić działalność pożytku publicznego zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- h) może nabywać, posiadać i zarządzać majątkiem ruchomym i nieruchomym niezbędnym do realizacji swoich celów statutowych;
- i) może prowadzić działalność wydawniczą, edukacyjną oraz inną działalność zgodną z przepisami prawa i służącą realizacji celów statutowych;
- j) może prowadzić działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w zakresie służącym realizacji celów statutowych.

ROZDZIAŁ III — FORMY UCZESTNICTWA W ŻYCIU WSPÓLNOTY CHRZEŚCIJAN

Art. 8 — Zasady ogólne

1. Członkami Wspólnoty Chrześcijan mogą być duchowni oraz osoby świeckie.
2. Członkostwo we Wspólnocie Chrześcijan ma charakter dobrowolny.
3. Członkostwo oraz udział w życiu religijnym Wspólnoty Chrześcijan są otwarte dla wszystkich osób poszukujących życia religijnego i duchowego pogłębienia, niezależnie od ich przynależności do innych kościołów, związków wyznaniowych lub wspólnot religijnych oraz uczestnictwa w ich nabożeństwach, obrzędach i innych praktykach religijnych.

Art. 9 — Formy uczestnictwa

1. Wspólnota Chrześcijan rozróżnia trzy formy uczestnictwa w swoim życiu:
 - a) przynależność duchową,
 - b) członkostwo prawne,
 - c) współodpowiedzialność gospodarczą.
2. Poszczególne formy uczestnictwa mogą występować łącznie lub niezależnie od siebie, zgodnie z wolną decyzją osoby zainteresowanej.
3. W rozumieniu przepisów prawa polskiego oraz niniejszego statutu członkami Wspólnoty Chrześcijan są osoby posiadające członkostwo prawne, o którym mowa w art. 11.

Art. 10 — Przynależność duchowa

1. Przynależność duchowa polega na indywidualnej i wolnej decyzji wewnętrznego związania się z życiem religijnym i duchem Wspólnoty Chrześcijan. Jest ona wyrazem osobistej odpowiedzialności człowieka wobec Boga, świata duchowego i Anioła Gminy i nie może być nikomu narzucona ani odebrana z zewnątrz.

2. Przynależność duchową potwierdza osoba w indywidualnej rozmowie z kapłanem Wspólnoty.
3. Przynależność duchowa nie rodzi skutków organizacyjnych ani majątkowych w rozumieniu niniejszego statutu.
4. Przynależność duchowa ustaje z wolnej decyzji osoby. Osoba zainteresowana powinna poinformować o swojej decyzji kapłana Wspólnoty.

Art. 11 — Członkostwo prawne

1. Członkostwo prawne jest wyrazem wspierania misji i posłannictwa Wspólnoty Chrześcijan jako żywego organizmu oraz gotowości współniesienia tego posłannictwa w świecie. Przez członkostwo prawne osoba przyjmuje na siebie odpowiedzialność wobec innych członków Wspólnoty, wobec świata i społeczeństwa.
2. Członkostwo prawne nabywa osoba, która złoży pisemną deklarację członkowską i zostanie przyjęta uchwałą Rady Gminy.
3. Członkowie prawni są wpisywani do rejestru członków prowadzonego przez gminę wyznaniową.
4. Członkostwo prawne daje prawa i obowiązki określone w niniejszym statucie.
5. W przypadku odmowy przyjęcia przysługuje odwołanie do Zarządu Krajowego.
6. Duchowni pełniący posługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabywają członkostwo prawne z chwilą wpisu do ewidencji duchownych prowadzonej przez Zarząd Krajowy, o której mowa w art. 21 ust. 2, bez potrzeby składania deklaracji członkowskiej, o której mowa w ust. 2. Przysługują im prawa i obowiązki członków prawnych.

Art. 12 — Współodpowiedzialność gospodarcza

1. Współodpowiedzialność gospodarcza ma charakter etyczno moralny. Wyraża odpowiedzialność człowieka wobec siebie samego — własną inicjatywę i wolę działania na rzecz życia i funkcjonowania Wspólnoty. Obejmuje ona dobrowolne wspieranie działalności Wspólnoty Chrześcijan, w szczególności poprzez ofiary, darowizny, pracę własną lub inne formy zaangażowania wpływające z osobistego rozeznania i możliwości.
2. Uczestnictwo w sferze gospodarczej Wspólnoty ma charakter dobrowolny i nie jest warunkiem przynależności duchowej ani członkostwa prawnego.
3. Wspieranie działalności Wspólnoty w tej formie wyraża solidarność oraz braterską współpracę osób wspierających jej życie i funkcjonowanie.
4. W sferze życia gospodarczego Wspólnota kieruje się zasadą braterstwa oraz wzajemnej odpowiedzialności za jej funkcjonowanie.
5. Współodpowiedzialność gospodarcza ustaje wraz z zaprzestaniem wspierania działalności Wspólnoty, bez konieczności składania jakichkolwiek oświadczeń.

Art. 13 — Przyjaciele i sympatycy

1. Osoby, które nie posiadają przynależności duchowej ani członkostwa prawnego, mogą wspierać działalność Wspólnoty jako przyjaciele lub sympatycy.
2. Przyjaciele i sympatycy mogą uczestniczyć w nabożeństwach oraz innych formach życia religijnego i wspólnotowego.
3. Przyjaciele i sympatycy nie posiadają praw organizacyjnych ani obowiązków statutowych.
4. Wsparcie działalności Wspólnoty przez przyjaciół i sympatyków, w tym wsparcie finansowe, ma charakter dobrowolny.

Art. 14 — Obowiązki członków prawnych

Członkowie prawni zobowiązują się do:

- a) wspierania działalności Wspólnoty Chrześcijan zgodnie z jej zasadami;
- b) uczestnictwa w miarę możliwości w życiu wspólnotowym;
- c) w miarę możliwości materialnego wspierania działalności Wspólnoty.

Art. 15 — Prawa osób uczestniczących w życiu Wspólnoty

Każda osoba uczestnicząca w życiu religijnym Wspólnoty Chrześcijan ma prawo do:

- a) udziału w nabożeństwach, obrzędach religijnych i modlitwach;
- b) uczestnictwa w spotkaniach i wydarzeniach o charakterze religijnym, edukacyjnym i wspólnotowym;
- c) korzystania z opieki duszpasterskiej Wspólnoty;
- d) zachowania przynależności do innych kościołów i wspólnot religijnych oraz uczestniczenia w ich życiu religijnym bez ograniczeń ze strony Wspólnoty Chrześcijan.

Art. 16 — Prawa członków prawnych

Członkowie prawni mają ponadto prawo do:

- a) udziału w Zebraniu Gminy z prawem głosu;
- b) czynnego i biernego prawa wyborczego do organów Wspólnoty;
- c) uzyskiwania informacji o działalności organów Wspólnoty;
- d) zgłaszania wniosków i zapytań do właściwych organów Wspólnoty.

Art. 17 — Zasada równości i poszanowania godności

1. Wspólnota Chrześcijan respektuje godność i wolność każdej osoby uczestniczącej w jej życiu religijnym.
2. Wspólnota nie różnicuje sytuacji osób ze względu na ich cechy osobiste, o ile nie pozostaje to w sprzeczności z jej nauką religijną oraz ustaloną formą sprawowania sakramentów.

Art. 18 — Ustanie członkostwa prawnego

1. Członkostwo prawne ustaje wskutek:
 - a) śmierci;
 - b) pisemnego oświadczenia o wystąpieniu złożonego Radzie Gminy;
 - c) wykluczenia;
 - d) w przypadku duchownego — wykreślenia z ewidencji duchownych.
2. Wykluczenie może nastąpić w przypadku:
 - a) działania na szkodę Wspólnoty;
 - b) rażącego naruszenia postanowień statutu;
 - c) trwałego zaprzestania identyfikowania się z celami Wspólnoty.
3. O wykluczeniu decyduje Rada Gminy w drodze uchwały.
4. Przed podjęciem uchwały umożliwia się członkowi złożenie wyjaśnień.
5. Osobie wykluczonej przysługuje prawo odwołania do Zarządu Krajowego w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały Rady Gminy.
6. Zarząd Krajowy rozpatruje odwołanie na najbliższym posiedzeniu, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia jego otrzymania. Przed podjęciem decyzji Zarząd umożliwia osobie odwołującej się złożenie wyjaśnień. Decyzja Zarządu Krajowego jest ostateczna w postępowaniu wewnętrznym Wspólnoty Chrześcijan.
7. Każdy członek prawny ma prawo do dobrowolnego wystąpienia ze Wspólnoty w każdym czasie.

ROZDZIAŁ IV — DUCHOWNI WSPÓLNOTY CHRZEŚCIJAN

Art. 19 — Święcenia kapłańskie i powoływanie duchownych

1. Duchowni Wspólnoty Chrześcijan otrzymują sakrament święceń kapłańskich zgodnie z tradycją i zasadami ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan.
2. Sakramentu święceń udziela właściwy organ duchowy ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan.
3. Skierowanie duchownego do pełnienia posługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej następuje zgodnie z zasadami ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan, z poszanowaniem samodzielności prawnej, organizacyjnej i majątkowej Wspólnoty Chrześcijan jako związku wyznaniowego prawa polskiego.
4. Sakrament święceń kapłańskich może być udzielany kobietom i mężczyznom na równych zasadach.

Art. 20 — Wymogi wobec duchownych

Duchownym Wspólnoty Chrześcijan może zostać osoba, która:

- a) po właściwym przygotowaniu otrzymała sakrament święceń kapłańskich zgodnie z zasadami ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan;

- b) została skierowana do pełnienia posługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- c) spełnia wymogi przewidziane przepisami prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 21 — Status i posługa duchownych

1. Duchowni Wspólnoty Chrześcijan pełnią posługę zgodnie z zasadami ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan.
2. Status duchownego we Wspólnocie Chrześcijan, w rozumieniu niniejszego statutu oraz przepisów prawa Rzeczypospolitej Polskiej, powstaje z chwilą wpisu do ewidencji duchownych prowadzonej przez Zarząd Krajowy.
3. Decyzje dotyczące miejsca i czasu pełnienia posługi należą do właściwego organu ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan. Decyzje te mają charakter wyłącznie wewnątrzkościelny i nie naruszają samodzielności prawnej, organizacyjnej ani majątkowej Wspólnoty Chrześcijan jako osoby prawnej prawa polskiego.
4. Duchowni w chwili święceń składają zobowiązanie do respektowania decyzji właściwego organu ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan w zakresie miejsca, czasu i formy pełnienia posługi.
5. Duchowni pełniący posługę w Polsce podlegają również Zwierzchnikowi Regionu obejmującego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach bieżącego wykonywania posługi.
6. Zwierzchnik Regionu może podejmować decyzje dotyczące bieżącego wykonywania posługi duchownej, w tym decyzje o czasowym wstrzymaniu wykonywania posługi, z obowiązkiem niezwłocznego poinformowania właściwego organu ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan.
7. Decyzje Zwierznika Regionu w sprawach personalnych podlegają zatwierdzeniu lub dalszemu rozstrzygnięciu przez właściwy organ ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan.
8. W przypadku cofnięcia skierowania do posługi w Polsce przez właściwy organ ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan, Zarząd Krajowy podejmuje uchwałę o stwierdzeniu utraty prawa do wykonywania funkcji duchownego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Z chwilą podjęcia tej uchwały duchowny traci prawo wykonywania funkcji, a Zarząd dokonuje wykreślenia z ewidencji duchownych.
9. Cofnięcie sakramentu święceń kapłańskich lub stwierdzenie jego utraty pozostaje w kompetencji właściwego organu ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan i stanowi podstawę do podjęcia przez Zarząd Krajowy uchwały o utracie prawa wykonywania posługi w Polsce.
10. Duchowni skierowani do posługi w Polsce mogą, na podstawie decyzji właściwego organu ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan, pełnić posługę również w innych krajach.

11. Duchowni z innych krajów mogą zostać skierowani do czasowej lub stałej posługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z zasadami ogólnoświatowej Wspólnoty Chrześcijan.

12. Wykonywanie posługi przez duchownych, o których mowa w ust. 10 i 11, odbywa się z poszanowaniem przepisów prawa Rzeczypospolitej Polskiej oraz samodzielności prawnej, organizacyjnej i majątkowej Wspólnoty Chrześcijan jako związku wyznaniowego prawa polskiego.

Art. 22 — Prawa i obowiązki duchownych

1. Duchowni mają prawo i obowiązek:

- a) głoszenia Ewangelii oraz nauczania w duchu Wspólnoty Chrześcijan, z zachowaniem pełnej wolności, na ile nie stoi to w sprzeczności z treścią sakramentów;
- b) sprawowania kultu oraz udzielania sakramentów zgodnie z ich ustaloną formą i treścią obowiązującą w ogólnoświatowej Wspólnocie Chrześcijan;
- c) prowadzenia działalności duszpasterskiej;
- d) reprezentowania Wspólnoty Chrześcijan w zakresie powierzonych im zadań;
- e) wspierania działalności charytatywnej i edukacyjnej;
- f) przestrzegania postanowień niniejszego statutu oraz decyzji właściwych organów Wspólnoty;
- g) działania dla dobra i jedności Wspólnoty Chrześcijan;
- h) zachowania poufności w sprawach powierzonych w ramach posługi duszpasterskiej.

2. Duchowni mogą pozostawać w związku małżeńskim; zawarcie małżeństwa nie stanowi przeszkody do pełnienia posługi kapłańskiej.

ROZDZIAŁ V — ORGANY WSPÓLNOTY CHRZEŚCIJAN

Art. 23 — Organy ogólnokrajowe

1. Organami Wspólnoty Chrześcijan są:

- a) Zgromadzenie Ogólnokrajowe,
- b) Zarząd Krajowy,
- c) Synod Wspólnoty w Polsce.

2. Organy Wspólnoty działają w granicach kompetencji określonych niniejszym statutem.

3. Organy ogólnokrajowe pełnią służebną rolę wobec gmin wyznaniowych — tworzą warunki prawne, organizacyjne i finansowe dla ich życia i działania oraz zapewniają jedność Wspólnoty Chrześcijan jako całości.

4. Organy Wspólnoty dążą do podejmowania uchwał w drodze konsensusu. Jeżeli konsensus nie jest możliwy, uchwały zapadają zwykłą większością głosów, o ile statut nie stanowi inaczej.

Zgromadzenie Ogólnokrajowe

Art. 24 — Skład i charakter

1. Zgromadzenie Ogólnokrajowe jest organem stanowiącym Wspólnoty Chrześcijan w sprawach organizacyjnych.
2. Zgromadzenie Ogólnokrajowe składa się ze wszystkich członków prawnych Wspólnoty Chrześcijan. Kapłani pełniący posługę w Polsce uczestniczą w Zgromadzeniu jako pełnoprawni członkowie z prawem głosu na równi z członkami świeckimi.
3. W obradach Zgromadzenia Ogólnokrajowego mogą uczestniczyć bez prawa głosu osoby posiadające przynależność duchową, uczestniczące w życiu gospodarczym Wspólnoty oraz przyjaciele i sympatycy. Osoby te mogą zabierać głos w dyskusji. Prowadzący obrady może zarządzić obrady w węższym gronie, jeżeli wymaga tego charakter rozpatrywanych spraw.
4. Zgromadzenie Ogólnokrajowe dąży do podejmowania decyzji przez konsensus jako wyraz uzgodnienia równych sobie osób. Głosowanie przeprowadza się, gdy konsensus nie jest osiągalny w rozsądnym czasie.

Art. 25 — Kompetencje wyłączne Zgromadzenia

Do wyłącznych kompetencji Zgromadzenia Ogólnokrajowego należy:

- a) uchwalanie zmian statutu — wymaga większości dwóch trzecich głosów obecnych członków oraz uprzedniej pisemnej zgody Synodu;
- b) wybór świeckich członków Zarządu Krajowego — zwykłą większością głosów;
- c) odwołanie świeckich członków Zarządu Krajowego — większością dwóch trzecich głosów;
- d) uchwalanie wieloletnich ram finansowych oraz kierunków gospodarki finansowej Wspólnoty — zwykłą większością głosów;
- e) zatwierdzanie sprawozdań finansowych Zarządu Krajowego za okres od poprzedniego Zgromadzenia Ogólnokrajowego — zwykłą większością głosów;
- f) udzielanie absolutorium Zarządowi Krajowemu za okres jego działalności — zwykłą większością głosów;
- g) podejmowanie uchwały o rozwiązaniu Wspólnoty — wymaga większości czterech piątych głosów obecnych członków oraz uprzedniej pisemnej zgody Synodu;
- h) ustalanie zasad składek i innych form finansowego wsparcia Wspólnoty;
- i) powoływanie i odwoływanie Komisji Rewizyjnej lub osób wyznaczonych do kontroli działalności finansowej Wspólnoty.

Art. 26 — Inicjatywy i grupy robocze

1. Zgromadzenie Ogólnokrajowe może wskazywać kierunki rozwoju Wspólnoty oraz podejmować uchwały o charakterze kierunkowym i programowym, niepowodujące skutków prawnych ani finansowych dla Wspólnoty bez odrębnej uchwały Zarządu Krajowego.
2. Zgromadzenie Ogólnokrajowe może powoływać grupy robocze złożone z członków Wspólnoty w celu opracowania określonych zagadnień, wypracowania propozycji lub realizacji konkretnych zadań na rzecz Wspólnoty. Grupy robocze działają na zasadzie dobrowolności i składają sprawozdania ze swojej pracy Zgromadzeniu Ogólnokrajowemu lub Zarządowi Krajowemu. Zarząd Krajowy może udzielić grupie roboczej wsparcia organizacyjnego lub finansowego w granicach zatwierdzonego budżetu.

Art. 27 — Zwoływanie i kworum

1. Zgromadzenie Ogólnokrajowe zwołuje Zarząd Krajowy w miarę potrzeb jednak nie rzadziej niż raz na cztery lata. Zarząd jest zobowiązany zwołać Nadzwyczajne Zgromadzenie Ogólnokrajowe na wniosek Synodu lub na pisemny wniosek co najmniej jednej piątej członków prawnych w terminie trzydziestu dni od złożenia wniosku.
2. Zgromadzenie Ogólnokrajowe jest zdolne do podejmowania uchwał przy obecności co najmniej połowy członków prawnych. Jeżeli w wyznaczonym czasie kworum nie zostaje osiągnięte, Zgromadzenie odbywa się w drugim terminie — trzydzieści minut po terminie pierwszym — i jest wówczas zdolne do podejmowania uchwał bez względu na liczbę obecnych. Drugi termin może być wskazany w zawiadomieniu o Zgromadzeniu.
3. Zawiadomienie o Zgromadzeniu wraz z porządkiem obrad doręcza się wszystkim członkom prawnym co najmniej na czternaście dni przed jego terminem. Projekty uchwał dotyczących zmiany statutu doręcza się członkom prawnym co najmniej na trzydzieści dni przed Zgromadzeniem.
4. Zgromadzenie Ogólnokrajowe składa się ze wszystkich członków prawnych Wspólnoty Chrześcijan. Po przekroczeniu liczby stu członków prawnych Zarząd Krajowy może przedłożyć Zgromadzeniu Ogólnokrajowemu projekt zmiany statutu przewidujący wprowadzenie systemu delegatów gmin.

Zarząd Krajowy

Art. 28 — Skład, kadencja i charakter

1. Zarząd Krajowy jest kierowniczym organem wykonawczym Wspólnoty Chrześcijan w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania.

2. Zarząd Krajowy reprezentuje Wspólnotę Chrześcijan na zewnątrz, w szczególności wobec organów państwa, osób trzecich oraz w stosunkach majątkowych.

3. W skład Zarządu wchodzi pięć osób: dwóch duchownych wskazanych przez Synod oraz trzech świeckich wybranych przez Zgromadzenie Ogólnokrajowe. Kadencja Zarządu trwa cztery lata.

4. W razie ustania członkostwa w Zarządzie Krajowym przed upływem kadencji, w szczególności wskutek śmierci, rezygnacji, odwołania albo utraty prawa wykonywania funkcji duchownego, skład Zarządu uzupełnia się na okres do końca kadencji, przy czym członka świeckiego wybiera Zgromadzenie Ogólnokrajowe, a członka duchownego wskazuje Synod. Do czasu uzupełnienia składu Zarząd działa w składzie pomniejszonym, o ile zachowana jest zdolność do podejmowania uchwał określona w art. 29 ust. 4.

Art. 29 — Kompetencje Zarządu Krajowego

1. Do kompetencji Zarządu Krajowego należy:

- a) kierowanie bieżącą działalnością Wspólnoty;
- b) zarządzanie majątkiem i środkami finansowymi jako powiernik misji Wspólnoty w granicach uchwalonego budżetu;
- c) reprezentowanie Wspólnoty na zewnątrz;
- d) tworzenie i znoszenie gmin po uzyskaniu wiążącej opinii Synodu;
- e) prowadzenie ewidencji członków prawnych i ewidencji duchownych;
- f) zwoływanie Zgromadzenia Ogólnokrajowego;
- g) uchwalanie budżetu rocznego Wspólnoty w ramach wieloletnich ram finansowych zatwierdzonych przez Zgromadzenie Ogólnokrajowe oraz sporządzanie rocznych sprawozdań finansowych.

2. Do składania oświadczeń woli oraz zaciągania zobowiązań majątkowych w imieniu Wspólnoty wymagane jest współdziałanie dwóch członków Zarządu, w tym co najmniej jednego duchownego.

3. W sprawach niemajątkowych Wspólnotę może reprezentować jeden członek Zarządu Krajowego.

4. Zarząd podejmuje decyzje przez konsensus. Jeżeli konsensus nie jest osiągalny, decyzje zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej trzech członków, w tym co najmniej jednego duchownego. Uchwała nie zapada, jeżeli obaj duchowni członkowie Zarządu głosują przeciwko niej.

5. Zarząd składa Zgromadzeniu Ogólnokrajowemu sprawozdanie z działalności i sprawozdanie finansowe. Informacje o finansach Wspólnoty są dostępne dla każdego członka prawnego na jego żądanie.

Synod

Art. 30 — Skład i rola Synodu

1. Synod Wspólnoty w Polsce składa się z kapłanów pełniących posługę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ze Zwierchnika Regionu. Do Synodu należy duchowe kierownictwo Wspólnoty Chrześcijan na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Synod jest strażnikiem jej życia sakramentalnego i liturgicznego oraz łącznikiem z duchowym nurtem ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan.
3. Synod jest niezależny od wytycznych pozostałych organów Wspólnoty w zakresie spraw duchowych i liturgicznych.
4. Synod nie wykonuje funkcji zarządczych ani reprezentacyjnych w sferze cywilnoprawnej.
5. Zwierchnik Regionu jest duchownym wyznaczonym przez właściwy organ ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan do sprawowania duchowego kierownictwa w regionie obejmującym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zwierchnik Regionu wchodzi w skład Synodu i przewodniczy jego pracom z tytułu sprawowanego urzędu.
6. Pozycja Zwierchnika Regionu wynika z pełnionego urzędu i nie jest uzależniona od członkostwa prawnego we Wspólnocie Chrześcijan.

Art. 31 — Kompetencje wyłączne Synodu

1. Do wyłącznych kompetencji Synodu należy:
 - a. wskazywanie duchownych członków Zarządu Krajowego i ich odwoływanie;
 - b. wyrażanie zgody na każdą zmianę statutu — bez tej zgody zmiana nie wchodzi w życie;
 - c. wyrażanie zgody na rozwiązanie Wspólnoty — bez tej zgody uchwała nie wywołuje skutków;
 - d. wyrażanie wiążącej opinii w sprawach tworzenia i znoszenia gmin wyznaniowych;
 - e. stanie na straży wolności życia religijnego w gminach zgodnie z duchem ogólnościatowej Wspólnoty Chrześcijan;
 - f. stanie na straży jedności jednolitych form liturgicznych praktykowanych w ogólnościatowej Wspólnocie Chrześcijan.
2. Zgoda Synodu na zmianę statutu oraz na rozwiązanie Wspólnoty, o której mowa w ust. 1 lit. b i c, stanowi wyraz troski o zachowanie tożsamości religijnej i liturgicznej Wspólnoty Chrześcijan i nie jest czynnością zarządu ani reprezentacji w sferze cywilnoprawnej. Nie narusza ona samodzielności prawnej, organizacyjnej i majątkowej Wspólnoty Chrześcijan, o której mowa w art. 4.

Art. 32 — Tryb działania Synodu

1. Synod podejmuje decyzje przez konsensus. Jeżeli konsensus nie jest osiągalny na dwóch kolejnych posiedzeniach, decyzję podejmuje Zwierzchnik Regionu jako przewodniczący Synodu, a decyzja ta jest wiążąca dla wszystkich kapłanów posługujących w Polsce.
2. Synod zbiera się w razie potrzeby. Posiedzenie Synodu zwołuje Zwierzchnik Regionu.
3. Kapłani sprawujący posługę na terytorium Polski mają obowiązek uczestniczenia w Synodzie.

ROZDZIAŁ VI — GMINY WYZNANIOWE

Art. 33 — Charakter i rola gminy

1. Gmina wyznaniowa jest podstawową i autonomiczną jednostką życia religijnego Wspólnoty Chrześcijan. To w gminie realizuje się istota Wspólnoty — sprawowanie Obrzędu Uświęcania Człowieka, życie sakramentalne, duszpasterstwo i wspólnotowe poszukiwanie poznania i rozwoju duchowego.
2. Gmina wyznaniowa jest związkiem wolnych ludzi, którzy poprzez formy kultowe Wspólnoty Chrześcijan poszukują odnowy życia religijnego odpowiadającego współczesnemu człowiekowi. Gminy tworzą się oddolnie — z wolnej inicjatywy osób poszukujących wspólnego życia religijnego w duchu Wspólnoty Chrześcijan.
3. Organy ogólnokrajowe Wspólnoty pełnią wobec gmin służebną rolę — tworzą warunki dla ich życia i działania, nie zaś kierują nimi.
4. Gminy wyznaniowe nie posiadają osobowości prawnej i działają w imieniu oraz na rzecz Wspólnoty Chrześcijan.
5. Gmina samodzielnie kształtuje swoje życie wspólnotowe — ustala harmonogram nabożeństw i spotkań, organizuje wykłady, inicjatywy edukacyjne, kulturalne i wspólnotowe oraz inne formy pogłębiania życia religijnego i duchowego. W tych sprawach decyzje gminy nie wymagają zgody ani zatwierdzenia przez organy ogólnokrajowe Wspólnoty.

Art. 34 — Tworzenie, przekształcanie i znoszenie gmin

1. Gmina wyznaniowa powstaje z inicjatywy grupy indywidualnych osób chcących regularnie uczestniczyć w życiu kultowym Wspólnoty Chrześcijan. Zwierzchnik Regionu posyła do tej wspólnoty kapłana Wspólnoty Chrześcijan.
2. Zarząd Krajowy potwierdza powstanie gminy uchwałą, określając jej nazwę, siedzibę oraz obszar działania, po uzyskaniu wiążącej opinii Synodu. Uchwała ma charakter deklaratoryjny — stwierdza zaistnienie gminy, nie konstituuje jej.
3. Przekształcenie gminy — w tym zmiana jej nazwy, siedziby lub obszaru działania, podział lub połączenie gmin — oraz zniesienie gminy następują

uchwałą Zarządu Krajowego po uzyskaniu wiążącej opinii Synodu. Przed podjęciem uchwały Zarząd wysłuchuje zebrania zainteresowanej gminy lub gmin.

Art. 35 — Członkowie gminy

1. Osoby uczestniczące w życiu religijnym Wspólnoty mogą należeć do gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lub rzeczywistego uczestnictwa w jej życiu.
2. Przynależność do gminy nie ogranicza możliwości uczestniczenia w życiu innych gmin Wspólnoty.
3. Formy uczestnictwa w życiu Wspólnoty oraz prawa i obowiązki z nich wynikające określa Rozdział III niniejszego statutu.

Art. 36 — Organy gminy

Organami gminy wyznaniowej są:

- a) Zebranie Gminy,
- b) Kolegium Kapłańskie,
- c) Rada Gminy.

Art. 37 — Zebranie Gminy

1. Zebranie Gminy jest zgromadzeniem wszystkich osób uczestniczących w życiu gminy.
2. Zebranie Gminy zwołuje Rada Gminy. Zebranie może być zwołane także na wniosek duchownego lub co najmniej jednej piątej członków prawnych gminy.
3. Zebranie Gminy dąży do podejmowania decyzji przez konsensus jako wyraz wspólnego rozeznania. Głosowanie przeprowadza się, gdy konsensus nie jest osiągalny w rozsądnym czasie.
4. Do kompetencji Zebrania Gminy należy w szczególności:
 - a) uchwalanie kierunków i programu życia gminy,
 - b) wybór i odwołanie członków Rady Gminy,
 - c) zatwierdzanie sprawozdania finansowego Rady Gminy,
 - d) podejmowanie inicjatyw wspólnotowych, edukacyjnych i kulturalnych,
 - e) rozpatrywanie spraw dotyczących życia gminy.
5. Prawo głosu na Zebraniu Gminy przysługuje wyłącznie członkom prawnym.
6. W Zebraniu Gminy mogą uczestniczyć bez prawa głosu osoby posiadające przynależność duchową, współodpowiedzialne gospodarczo oraz przyjaciele i sympatycy gminy.

Art. 38 — Rada Gminy

1. Rada Gminy jest organem wykonawczym gminy — realizuje uchwały Zebrania Gminy i prowadzi bieżące sprawy organizacyjne i administracyjne gminy.
2. W skład Rady Gminy wchodzi:

- a) co najmniej dwóch członków prawnych wybranych przez Zebranie Gminy,
 - b) co najmniej jeden kapłan wyznaczony przez Kolegium Kapłańskie lub jedyny kapłan posługujący w gminie.
3. Rada Gminy może powoływać grupy robocze i inicjatywy tematyczne spośród uczestników życia gminy w celu realizacji konkretnych zadań wspólnotowych.
 4. Rada Gminy gospodaruje środkami finansowymi gminy w imieniu i na rzecz Wspólnoty Chrześcijan.
 5. W sprawach majątkowych Rada Gminy może reprezentować Wspólnotę Chrześcijan na poziomie lokalnym w zakresie udzielonego jej umocowania przez Zarząd Krajowy.
 6. Do składania oświadczeń woli w sprawach majątkowych w imieniu Wspólnoty, w granicach udzielonego umocowania, wymagane jest współdziałanie co najmniej dwóch członków Rady Gminy.
 7. Członkowie Rady Gminy wybierani przez Zebranie Gminy pełnią funkcję przez cztery lata.
 8. W razie ustania członkostwa w Radzie Gminy przed upływem kadencji, Zebranie Gminy wybiera nowego członka spośród członków prawnych na okres do końca kadencji, a miejsce kapłana obsadza się zgodnie z ust. 2 lit. b. Do czasu uzupełnienia Rada Gminy działa w składzie pomniejszonym, o ile zachowany jest minimalny skład wymagany w ust. 2.

Art. 39 — Kolegium Kapłańskie

1. Kolegium Kapłańskie składa się z kapłanów Wspólnoty Chrześcijan posłanych do danej gminy przez Zwierzchnika Regionu. Kolegium działa kolegialnie — bez formalnego lidera spośród swoich członków.
2. Do Kolegium Kapłańskiego należy kierowanie życiem liturgicznym gminy, działalność duszpasterska oraz życie religijne gminy. W tych sprawach Kolegium działa niezależnie od pozostałych organów gminy.
3. Kolegium Kapłańskie uczestniczy w Zebraniu Gminy jako pełnoprawny organ — jego członkowie mogą zabierać głos we wszystkich sprawach dotyczących życia gminy.
4. Kolegium Kapłańskie współpracuje z Radą Gminy w sprawach organizacyjnych i wspólnotowych.
5. Jeżeli w gminie posługuje jeden kapłan, wykonuje on zadania Kolegium Kapłańskiego samodzielnie.

ROZDZIAŁ VII — FINANSE I MAJĄTEK

Art. 40 — Majątek Wspólnoty

1. Majątek Wspólnoty Chrześcijan stanowią nieruchomości, ruchomości, środki finansowe oraz inne prawa majątkowe nabyte zgodnie z obowiązującym prawem.
2. Źródłami finansowania działalności Wspólnoty są w szczególności:
 - a) ofiary pieniężne i w naturze,
 - b) darowizny, zapisy i spadki krajowe oraz zagraniczne,
 - c) dochody z działalności religijnej, edukacyjnej i wspólnotowej,
 - d) dochody z imprez i zbiórek publicznych,
 - e) subwencje i dotacje od instytucji publicznych, samorządów, organizacji społecznych, wyznaniowych oraz osób prywatnych,
 - f) środki pozyskiwane na realizację projektów zgodnych ze statutem, w tym granty, konkursy i fundusze krajowe oraz zagraniczne, w tym fundusze Unii Europejskiej,
 - g) inne zgodne z prawem źródła.
3. Członkowie i osoby uczestniczące w życiu Wspólnoty mogą wspierać jej działalność poprzez dobrowolne składki i inne formy wsparcia.

Art. 41 — Zarządzanie majątkiem

1. Majątek Wspólnoty Chrześcijan służy realizacji jej celów religijnych, duszpasterskich, edukacyjnych i charytatywnych.
2. Zarządzanie majątkiem Wspólnoty należy do Zarządu Krajowego.
3. Do składania oświadczeń woli w sprawach majątkowych w imieniu Wspólnoty wymagane jest współdziałanie dwóch członków Zarządu Krajowego, w tym co najmniej jednego duchownego, zgodnie z art. 29 ust. 2 niniejszego statutu.

Art. 42 — Gospodarka finansowa gmin

1. Gminy wyznaniowe korzystają z majątku Wspólnoty Chrześcijan w zakresie niezbędnym do prowadzenia swojej działalności religijnej.
2. Gminy mogą gromadzić środki finansowe przeznaczone na działalność lokalną, w szczególności z:
 - a) ofiar wiernych,
 - b) darowizn i zapisów,
 - c) dochodów z wydarzeń organizowanych przez gminę,
 - d) innych zgodnych z prawem źródeł.
3. Środki finansowe gmin stanowią majątek Wspólnoty Chrześcijan.
4. Gospodarka finansowa gmin prowadzona jest w sposób przejrzysty, zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu oraz uchwałami Zarządu Krajowego.

5. Zaciąganie zobowiązań majątkowych w imieniu Wspólnoty Chrześcijan przez gminy wyznaniowe wymaga współdziałania co najmniej dwóch członków Rady Gminy, w granicach umocowania określonego przez Zarząd Krajowy.

ROZDZIAŁ VIII — POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Art. 43 — Tryb zmiany statutu

1. Zmiany statutu uchwała Zgromadzenie Ogólnokrajowe większością co najmniej dwóch trzecich głosów obecnych członków.
2. Zmiana statutu wymaga uprzedniej pisemnej zgody Synodu. Bez tej zgody zmiana nie wchodzi w życie.
3. Zmiany statutu podlegają wpisowi do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych w trybie właściwym dla rejestracji.

Art. 44 — Rozwiązanie Wspólnoty

1. Uchwałę o rozwiązaniu Wspólnoty Chrześcijan podejmuje Zgromadzenie Ogólnokrajowe większością co najmniej czterech piątych głosów obecnych członków prawnych.
2. Uchwała o rozwiązaniu Wspólnoty wymaga uprzedniej pisemnej zgody Synodu. Bez tej zgody uchwała nie wywołuje skutków.
3. W przypadku rozwiązania Wspólnoty Zgromadzenie Ogólnokrajowe określa sposób likwidacji oraz przeznaczenie majątku Wspólnoty zgodnie z obowiązującym prawem.
4. Majątek pozostały po likwidacji przeznaczają się na cele religijne, charytatywne, edukacyjne lub społeczne zgodne z dotychczasową działalnością Wspólnoty.
5. Likwidatorem Wspólnoty jest Zarząd Krajowy, chyba że Zgromadzenie Ogólnokrajowe w uchwale o rozwiązaniu wskaże inną osobę lub osoby.

Art. 45 — Przepisy przejściowe

1. Pierwszy skład organów Wspólnoty Chrześcijan, w tym Zarządu Krajowego, zostaje powołany przez założycieli związku wyznaniowego w drodze uchwały podjętej przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.
2. Pierwszy Zarząd Krajowy pełni swoje funkcje do czasu wyboru nowych organów zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu.
3. Do czasu powołania pierwszej gminy wyznaniowej decyzje o przyjęciu w poczet członków prawnych podejmuje Zarząd Krajowy.
4. Zebranie założycielskie może podjąć uchwałę o przyjęciu w poczet pierwszych członków prawnych Wspólnoty osób, które złożyły pisemną deklarację członkowską komitetowi założycielskiemu lub bezpośrednio na zebraniu założycielskim. Członkostwo tych osób staje się skuteczne z dniem wpisu do rejestru.